

τὴν ὄφιν μόνον, ἥ καὶ κατὰ τὴν ἀκοήν, ἣν δὴ ποίησιν ὄνομαζόμεν;

39. Πλάτωνας Πολιτεία, 605a

‘Ο δὴ μμητικός ποιητής [...] τιθεῖμεν ἀντίστροφον αὐτὸν τῷ ζωγράφῳ’ [...] πρὸς ἕτερον τοιοῦτον ὁμιλεῖν τῆς ψυχῆς ἀλλὰ μὴ πρὸς τὸ βέλτιστον, καὶ ταύτη ὁμοίωται. καὶ οὕτως ἥδη ἂν ἐν δίκῃ οὐ παραδεχοίμεθα εἰς μέλλουσαν εὐνομεῖσθαι πόλιν, [...] ταῦτόν καὶ τὸν μμητικὸν ποιητὴν φήσομεν κακὴν πολιτείαν ἰδίᾳ ἐκάστου τῇ ψυχῇ ἐμποιεῖν, τῷ ἀνοήτῳ αὐτῆς χαριζόμενον καὶ οὔτε τὰ μείζω οὔτε τὰ ἐλάττω διαγινώσκοντι, ἀλλὰ τὰ αὐτὰ τοτὲ μὲν μεγάλα ἡγουμένῳ, τοτὲ δὲ μικρά, εἰδωλα εἰδωλοποιῶντα, τοῦ δὲ ἀληθοῦς πόρρω πάνυ ἀφεστῶτα.

40. Πλάτωνας Νόμοι, 889 a-d

‘Εοικε, φασίν, τὰ μὲν μέγιστα αὐτῶν καὶ κάλλιστα ἀπεργάζεσθαι φύσιν καὶ τύχην, τὰ δὲ σμικρότερα τέχνην, ἣν δὴ παρὰ φύσεως λαμβάνουσιν τὴν τῶν μεγάλων καὶ πρώτων γένεσιν ἔργων, πλάττειν καὶ τεκταίνεσθαι πάντα τὰ σμικρότερα, ἃ δὴ

μητική που στηρίζεται στις οπτικές εντυπώσεις ἥ και για εκείνη που στηρίζεται στις ακουστικές εντυπώσεις, αὐτή που λέμε ποίηση;

39. Πλάτωνας Πολιτεία, 605a

Ο μμητικός ποιητής [...] θα τον βάζαμε δίπλα στον ζωγράφο [...] απευθύνεται σ' ένα άλλο παρόμοια ασήμαντο σε αξία τμήμα της ψυχῆς και όχι στο πιο καλό τμήμα της, και έτσι του μοιάζει. Και έτσι εμείς δεν θα τον δεχθούμε στην πόλη που θα κυβερνηθεῖ σωστά [...] Το ίδιο θα πούμε και για τον μμητικό ποιητή, ότι βάζει μέσα στην ψυχή του καθενός ένα κακό πολίτευμα κάνοντας χάρη στο ἀνόητο τμήμα της, που δεν μπορεί να ξεχωρίσει ούτε τα μεγαλύτερα ούτε τα μικρότερα, αλλά τα ίδια πράγματα τα θεωρεῖ ἄλλοτε μεγάλα και ἄλλοτε μικρά, και κατασκευάζει εἰδωλα εἰδώλων, που βρίσκονται πολύ μακριά από την αλήθεια.

40. Πλάτωνας Νόμοι, 889 a-d

Υποστηρίζουν πως τα γεγονότα δείχνουν ότι τα καλύτερα και σημαντικότερα πράγματα του κόσμου είναι προϊόντα της φύσης και της τύχης, ενώ τα σχετικά μικρότερα παρέρχονται από την τέχνη. Τα έργα της φύσης, λένε, είναι πρωτότυπα και μεγαλοπρεπή, και αποτελούν ανεξάντλη-